

برنامه ریزی کاربری زمین با تاکید بر نقش توسعه پایدار شهر شیراز

سید سعید نبی زاده¹، جواد زارعی²، روح الله صفایی³، فاطمه کریمی⁴
1، 2، 3، 4: باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد داریون، دانشگاه آزاد اسلامی، داریون،
ایران saeednabizadeh@yahoo.com

چکیده

استفاده بهینه از زمین، یکی از مسائل مهم و اساسی در نظام برنامه ریزی شهری می باشد و باید با هدایت آگاهانه از رشد بی رویه شهرها و اتلاف بیهوده زمین های کشاورزی جلوگیری کرد با توجه به اهمیت و ضرورت بحث برنامه ریزی کاربری زمین با تاکید بر نقش توسعه پایدار شهر و مشکلات فراوان شهرهای امروزی، لازم است که از روش ها و ابزارهای جدیدی که بتواند در تصمیم گیری به برنامه ریزان کمک نماید، استفاده نمود.

در این پژوهش سعی بر آن داریم تا برنامه ریزی کاربری زمین با تاکید بر نقش توسعه پایدار شهر شیراز را بررسی و میزان اهمیت آن را مشخص نمائیم و با توجه به این عنوان بتوانیم راهکارهایی را جهت استفاده بهتر شهروندان ارائه نمائیم. این پژوهش با توجه به اهداف ارائه شده از نوع پژوهش های کاربردی و نیز با توجه به ماهیت و روش آن از نوع پیمایشی است که می توان از نتایج بدست آمده در این پژوهش جهت تصمیم گیری و برنامه ریزی استفاده کرد. در این پژوهش از ابزارهایی مانند پرسش نامه استفاده شده است و جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزارهای Spss و Excel استفاده شده است.

واژگان کلیدی: برنامه ریزی کاربری زمین، توسعه پایدار، شهر شیراز

1 - مقدمه :

اولین نظریه در مورد کاربری اراضی در مفهوم وسیع در سطح جهان، توسط فون تونن ارائه گردید. رویکرد برنامه ای به کاربری زمین همراه با پیدایش شهرسازی جدید، نخست در اروپا و آمریکا مطرح گردید. از اوایل دهه 1960 میلادی موضوع چگونگی استفاده از اراضی شهری در مفهوم خاص برنامه ریزی کاربری زمین به طور جدی شکل گرفت. کاربری اراضی در ایران از دهه 1340 به موازات تدوین طرح های هادی، جامع و تفصیلی برای شهرهای مختلف، به شکل کلی و اجمالی در چهارچوب این طرح ها مدنظر قرار گرفت. با توجه به اینکه شهر ماوای طبیعی انسان متمدن است و بشر آسایش و رفاه خود را در داخل شهر جستجو می کند، برنامه ریزی شهری به عنوان ابزاری سودمند برای سامان دادن امور شهر، مسولیت هدایت توسعه آتی این سیستم ارگانیک را به عهده دارد و باید چگونگی استفاده از زمین برای رشد آن را مورد توجه وافر قرار دهد، زیرا مسئله زمین در شهر به قدری مهم است که دسترسی عادلانه به زمین و استفاده بهینه از آن یکی از مولفه های اساسی توسعه پایدار محسوب می شود. در دسامر 1998 میلادی مجمع عمومی سازمان ملل در جواب به گزارش کمیسیون جهانی محیط زیست و توسعه، برگزاری مهمترین کنفرانس را در ارتباط با محیط زیست و